09/02/2020

Το σημερινό κήρυγμα του Φθιώτιδος Συμεών στον Άγιο Δημήτριο Λαμίας (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με αισθήματα ενθουσιασμού, τιμής και αγάπης η πολυπληθής Ενορία του Αγίου Δημητρίου Λαμίας, υποδέχθηκε το πρωί της Κυριακής (Τελώνου & Φαρισαίου) 9 Φεβρουαρίου ε.ε., τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Ποιμενάρχης χοροστάτησε στον όρθρο και ακολούθως προηξήρχε της Λαμπρής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, στον Μεγαλοπρεπή και Ιστορικό Ναό των Αγίων Δημητρίου του Μυροβλύτου και Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, πλαισιούμενος από τον Εφημέριο του Ναού Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Δημοσθένη Κουτρομάνο, τον Προϊστάμενο του Ναού Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Δημήτριο Ατματζίδη, Διευθυντή του Ραδιοφωνικού Σταθμού και του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως μας, του Ιερολογιωτάτου Αρχιδιακόνου π. Ευσταθίου Κατόπη, καθώς και του Ιεροδιακόνου π. Νικολάου Πολυζώη.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν και διηκόνισαν, δεκάδες Ιερόπαιδες της Ενορίας, καθώς και τα παιδιά του Κατηχητικού, ενώ παρέστησαν μεταξύ των εκατοντάδων ευλαβών πιστών, ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Θέμης Χειμάρας και ο Αντιπεριφερειάρχης Φθιώτιδος κ. Ηλίας Κυρμανίδης.

Οι Ακολουθίες του όρθρου και της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας μετεδόθησαν απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως μας (89,4 Fm), καθώς και από Τηλεοράσεως μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος».

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσαν με Βυζαντινή Μεγαλοπρέπεια και αρτιότητα Βυζαντινοί χοροί, υπό την Καθοδήγηση του Πρωτοψάλτου του Ναού κ. Βασιλείου Χήρα και του Λαμπαδαρίου κ. Κωνσταντίνου Ρωμαίου.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, ωμίλησε με αφορμή την αρχή του Τριωδίου, εις το οποίο συν Θεώ, η Αγία μας Εκκλησία μας εισήγαγε, αναλύοντας τις προβαλλόμενες υπό του Ιερού Ευαγγελίου μορφές, του Τελώνου και του Φαρισαίου.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

«Είναι πρώτη Κυριακή του Τριωδίου σήμερα και η εκκλησία, μας μαθαίνει τις βασικές προϋποθέσεις και προδιαγραφές για να βαδίσουμε επιτυχώς το Άγιο Τριώδιο. Διότι είναι ένας δείκτης πορείας με ένα συγκεκριμένο στόχο. Πως θα αποκαταστήσουμε τις σχέσεις μας με το Θεό. Πως θα τον πλησιάσουμε. Με ποιο τρόπο θεώρησης της καθημερινότητας θα φέρουμε το Θεό στη ζωή μας.

Στην αρχή του Τριωδίου μας φέρνει δύο πρόσωπα, τόσο γνωστά. Σε σημείο να αποτελούν και τεχνικούς όρους, που να περιγράφουν καταστάσεις της σύγχρονης εποχής. Τόσο γνωστά τα πρόσωπα, που η ορολογία που τα εκφράζει χρησιμοποιείται ακόμα και από ανθρώπους που μπορεί να μην έχουν ανοίξει ποτέ Καινή Διαθήκη και Ιερό Ευαγγέλιο.
Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. Συχνά ακούμε κατηγορίες για πολιτικό, κοινωνικό, φιλοσοφικό, πνευματικό φαρισαϊσμό. Έννοιες που παίζουν στη δημόσια σφαίρα και στην καθημερινή ζωή. Όταν αισθανόμαστε ότι κάποιος είναι αναξιόπιστος, ασυνεπής εύκολα τον ονομάζουμε Φαρισαίο, γιατί έχουμε ταυτίσει τον φαρισαϊσμό με την υποκρισία, την αναντιστοιχία λόγων και έργων.

Μετά από είκοσι ένα αιώνες, αν κάποιος μελετήσει την παραβολή, θα δει ότι περιγράφει τον άνθρωπο του 21ου αιώνα, την κοινωνία της σύγχρονης προοδευμένης εποχής. Ο Φαρισαίος ενώ ήταν στον Ναό, ήταν στραμμένος στον εαυτό του. Παρουσίαζε μια ηθική καθαρότητα πως τάχα νοιαζόταν για τον διπλανό του, αλλά στα όρια μιας συγκεκριμένης, θα λέγαμε με σύγχρονη φιλοσοφική ορολογία, Καντιανού τύπου ηθικής. Συγκρίνει τον εαυτό του με τον Τελώνη. Με βάση τα δεδομένα του τι θεωρούν οι πολλοί σήμερα ευτυχία και επιτυχία, ο Τελώνης ήταν πετυχημένος. Είχε το χρήμα και αυτό για πολλούς είναι αρκετό. Ο τελώνης όμως ήταν σε αδιέξοδο υπαρξιακό, γιατί είχε καταλάβει ότι, η ευτυχία δεν βρίσκεται στο χρήμα και στην εξουσία, αλλά στη σχέση με τον Θεό.

Χωρίς τον Θεό είναι δυστυχισμένος. Είπε με πόνο ψυχής «Θεέ μου χωρίς εσένα υποφέρω. Χωρίς εσένα πάσχω. Εσένα θέλω και ας τα χάσω όλα».

Ο Φαρισαίος δεν αισθανόταν την ανάγκη του Θεού στη ζωή του. Δεν του έλεγε ούτε ένα ευχαριστώ λόγω εγωϊσμού.
Τι δουλειά έχει όμως ο Τελώνης και ο Φαρισαίος του πρώτου αιώνα με τον άνθρωπο του 21ου αιώνα; Μήπως και ο σημερινός άνθρωπος δεν καυχάται για το

κατόρθωμα της τεχνολογίας και της προόδου; Μήπως και ο σημερινός άνθρωπος, όταν έρχεται το αδιέξοδο έχει τη δύναμη να πει ότι, πάσχει η κοινωνία γιατί λείπει ο Θεός από τη ζωή μας; Πόσο τολμάει να κάνει αυτοκριτική και σαν τον Τελώνη να πει «Ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Πόσο έχουμε τη δύναμη να ανοίξουμε την καρδιά μας και να ζητήσουμε από το Θεό να καλύψει το κενό που έχουμε μέσα μας ;

Το Τριώδιο κυρίως ως προδιαγραφή τρόπου ζωής, αποτελεί ένα σπουδαίο βοήθημα να βρούμε τα πατήματά μας στον κόσμο.
Ενώ πήγαμε το πρωί στην Εκκλησία ως Φαρισαίος να επιστρέψουμε ως Τελώνης. Να ανοίξουμε την αγκαλιά μας και να πούμε, απέτυχα αλλά θέλω να ξαναρχίσω. Έλα να συγχωρεθούμε, να προχωρήσουμε μαζί. Αυτός είναι ο δρόμος του Τελώνη, ο δρόμος που μπορεί να μας οδηγήσει στο Χριστό. Αμήν».

Προ της απολύσεως ο Προϊστάμενος του Ναού Πρωτ. π. Δημήτριος Ατματζίδης προσεφώνησε τον Ποιμενάρχη και εκ μέρους της πολυπληθούς Ενορίας του Αγίου Δημητρίου Λαμίας τον καλωσόρισε στον Ναό.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

«Θεοτίμητε και Θεοπρόβλητε Οιακοστρόφε Αρχιθύτα της κατά Φθιώτιδα Εκκλησίας,

Πατέρα και Ποιμενάρχα ημών κ.κ. Συμεών,

Με αισθήματα αληθινής υιικής αγάπης, σεβασμού και χαράς, σύσσωμη η Ιστορική, πολυπληθής Ενορία του Αγίου Δημητρίου Λαμίας, Σας υποδέχεται και Σας καλωσορίζει.
Καλωσορίζει τον Νέο Ποιμενάρχη της, τον στοργικό Πατέρα, τον Ιεράρχη και Πνευματικό οδηγό της. Τον άνθρωπο εκείνο του Θεού, που η καρδιά του ξεχειλίζει Αγάπη, Ελπίδα, Βεβαιότητα και

Χαρά και δικαίως το άγιο Όνομά σας , το οποίο και θα συνοδεύει την τετιμημένη Ποιμαντορία Σας, θα γραφεί στην Ιστορία ως: Ο Φθιώτιδος Συμεών, Ο Ιεράρχης της Αγάπης.

Έχω την τύχη να γνωρίζω εκ των έσω, ότι τούτο το βεβαιεί και η Α.Θ.Π. ο σεπτός Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθλομαίος με την ιδιόχειρη αφιέρωση που σας έγραψε, κατά την προ ολίγου καιρού επίσκεψή σας στο Κέντρο της Ορθοδοξίας το Φανάρι, αλλά τούτο το μαρτυρεί και η Α.Θ.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμος, ο ταπεινός Αρχιεπίσκοπος της αγάπης, της θυσίας και της φιλανθρωπίας, παρά τους πόδας του οποίου ανδρωθήκατε πνευματικά και απολαμβάνουμε εμείς σήμερα τους καρπούς και τους κόπους αυτής της διδακτικής ζωής και συνυπάρξεως και τον ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιά μας.

Σεβασμιώτατε, βρίσκεστε σε έναν Ιστορικό Ναό της Λεβεντογέννας, Ηρωοτόκου και Αγιοτόκου Ρούμελης. Σ’ ένα Ναό που προσμετρά 80 και πλέον χρόνια αγιαστικής παρουσίας και απετέλεσε και αποτελεί για χιλιάδες πιστούς, το καταφύγιο της ψυχής τους, το εύδιο εκείνο λιμάνι που παρηγορεί και περιθάλπει κάθε κουρασμένη και ανεγκεμένη ψυχή, η οποία προσέρχεται και εναποθέτει τις θλίψεις της, τον πόνο της και την ανησυχία της στους Καβαλάρηδες Μεγαλομάρτυρες Αγίους Προστάτες μας, τον Άγιο Γεώργιο τον Τροπαιοφόρο και τον Άγιο Δημήτριο τον Μυροβλύτη.

Στο Ναό αυτό προσπαθούμε όλοι, να εργαζόμαστε μετά πλήρους επιγνώσεως του υψηλού διακονήματός μας, μετά φόβου Θεού και αγάπης προς κάθε συνάνθρωπο μας.

Στο Ναό αυτό Σεβασμιώτατε διηκόνισαν άγιοι Πατέρες. Είναι πραγματική Ευλογία που ανάμεσά μας, ευρίσκεται και μας αγιάζει ο πολιός και σεβάσμιος Ιερεύς Πρωτ. π. Βασίλειος Τσιάκας, ο οποίος και θεωρείται εις εκ κτίτωρ του Ναού, δίδοντας κυριολεκτικά την ψυχή, την καρδιά και την ύπαρξη του ολόκληρη, στην κατασκευή και ολοκλήρωση του Θείου αυτού οικοδομήματος και σήμερα μετά από θυσιαστικής διακονίας καμαρώνει την προκοπή της Ενορίας του και την Αρχοντιά και Χάρη που εκπέμπει ο Ναός μας.

Όμως με τον π. Βασίλειο, συνευλογεί και συναγιάζει και ο εκλεκτός και σεβαστός συνεφημέριος μου Πρωτ. π. Δημοσθένης Κουτρομάνος, με τον οποίο έχω την τιμή να διακονώ κι’ εγώ μαζί του την Ενορία αυτή, να διδάσκομαι από το ήθος του και την λειτουργική και πνευματική του πείρα.

Ο π. Δημοσθένης Σεβασμιώτατε, αποτελεί ένα στύλο του Ναού μας, καθώς νύκτα και ημέρα εργάζεται ακούραστα στην διακονία του πιστού πληρώματος του.
Δράττομαι της ευκαιρίας και ζητώ την Αρχιερατική Σας ευχή, ώστε φέτος που ο π. Δημοσθένης εισέρχεται στο πεντηκοστό έτος συνεχούς διακονίας στην Ενορία μας, στο πλαίσιο του Εορτασμού του Αγίου μας, Αγίου Δημητρίου, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο σε ειδική τελετή, να του απονείμει τις ωφειλόμενες τιμές επί τη συμπληρώσει του χρυσού Ιερατικού του Ιωβηλαίου.

Την Ενορία μας Σεβασμιώτατε την αποτελεί ευσεβές ποίμνιο, το οποίο διακρίνεται όπως κι Εσείς διαπιστώσατε, από Ιεροπρέπεια, βαθειά πίστη αλλά και αληθινή Αρχοντιά. Πιστοί άνθρωποι που ξέρουν να τιμούν, να σέβονται και να τρέχουν όταν η ανάγκη το καλεί, για να συνδράμουν την Ενορία σε όλες τις Ποιμαντικές και Φιλανθρωπικές της εκφάνσεις.

Σήμερα όμως είναι μία ευκαιρία να εκφράσω δημόσια κάποιες σκέψεις μου, οι

οποίες εκφράζουν και τα συναισθήματα ολοκλήρου του πληρώματος της Ενορίας μας. Να Σας πω αυτά, που παρόλο αν και καθημερινά είμαστε μαζί, δεν έχω της ευκαιρία. Εδώ και 5 μήνες Σεβασμιώτατε αισθανόμαστε και γευόμαστε μία ανεκλάλητη χαρά και μία πληρότητα ψυχής. Για να εκφράσω αυτή τη χαρά, έρχονται στο νου μου τα λόγια του Αποστόλου των Εθνών Παύλου όταν έγραφε στους Κορινθίους: «Πεπλήρωμαι τη παρακλήσει, υπερπερισσεύομαι τη χαρά»! (Β' Κορ. ζ',4). Δηλαδή είμαι γεμάτος από την παρηγοριάν, που μου έχετε χαρίσει. Υπερεκχειλίζει η χαρά μου, ώστε να υπερκαλύπτει κάθε θλίψη.

Είναι αλήθεια ότι, το θλιβερό εκείνο απόγευμα της 27ης Ιουλίου του 2019, ως ροπή βροντώδης και ως αστραπή εν αιθρία ζήσαμε την αιφνίδιο εκδημία του μακαριστού και πολυκλαύστου πατρός μας κυρού Νικολάου, του αειμνήστου Προκατόχου σας. Του αγιασμένου εκείνου Ιεράρχου, που είχαμε την ευλογία από τον Θεό να ζήσουμε κοντά του 23 ολόκληρα χρόνια. Είχα την τιμή και την χάρη να λάβω από τα αγιασμένα χέρια του και τους δύο βαθμούς της Ιερωσύνης και να τον διακονήσω και ως Μητροπολίτη αλλά και ως Πατέρα. Τα σοφά λόγια του, η αγαπώσα καρδία του και η Αρχοντική Αρχιερωσύνη του, είναι χαραγμένα ανεξίτηλα στην καρδιά και στην ύπαρξή μου και παρακαλώ τον Πανάγαθο Θεό, όπως μας αγάπησε έτσι να τον αγαπήσει, όπως μας ανέπαυσε έτσι να τον αναπαύσει και να του χαρίσει τον παράδεισο. Άλλωστε αυτό που εγράφη επί της επιτάφιας πλάκας είναι αλήθεια: «ήρπάγη, μη κακία άλλάξη σύνεσιν αυτού, ή δόλος άπατήση ψυχήν αυτού» (Σοφ. Σολ.). Αγαπήθηκε από τον Θεό και πέταξε για να Τον συναντήσει. Να ιδεί τον Κύριο, που τόσο ποθούσε και την Μητέρα Παναγία, που τόσο αγαπούσε και τιμούσε.

Όμως η πρόνοια του Θεού δεν αφήκε ημάς ορφανούς, κλαίοντες και απροστάτευτους. Απέστειλε Άγγελο Κυρίου, Ιεράρχη αγάπης, αληθινό Πατέρα, ο οποίος από την πρώτη κιόλας στιγμή, προ της Ενθρονίσεως του, μας αγκάλιασε, παραμύθησε την θλίψη μας και στάλαξε το βάλσαμο της Αγάπης του στην ψυχή μας. Η έλευσή Σας Σεβασμιώτατε είναι αλήθεια επίσκεψη του Θεού σ' εμάς τους αναξίους. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν.

Σήμερα το πρωί Σεβασμιώτατε, Σας υποδέχθηκε η ελαχιστότητά μου, στην θύρα της αυλής του Ναού μας και Σας παρέδωκα αυτή την Ποιμαντορική ράβδο, την οποία κρατούν τα σεπτά Σας χέρια, εκ μέρους όλων μας. Είναι ένα αντίδωρο ευγνωμοσύνης, ένα δείγμα του σεβασμού και της Αγάπης της Ενορίας μας. Όλης της οικογένειας του Αγίου Δημητρίου Λαμίας.

Ο π. Δημοσθένης στην είσοδο του Ναού, σας υποδέχθηκε κρατώντας το Ιερό Ευαγγέλιο, αναπέμποντας δοξολογική δέηση προς τον Θεό, επί τη εισόδω Σας στο Ναό μας.

Το πρώτο δώρο, συμβολικό. Δείγμα πνευματικής εξουσίας, αλλά και υποβαστασμού. Δηλωτικό της αγάπης μας, της υπακοής μας και του σεβασμού μας προς τον Πατέρα και Ποιμενάρχη μας. Το δεύτερο δώρο πνευματικό. Έγινε για να σας θυμίζει ότι, ζούμε προσευχόμενοι για να σας χαρίζει ο Θεός έτη πάμπολλα, πανευφρόσυνα, μεστά του Ελέους Του και της Θείας Δυνάμεως Του. Για να συνεχίσετε την ήδη επιτυχή Ποιμαντορία Σας στην Φθιώτιδα και στην Αγία μας Εκκλησία. Για να αντλούμε κι' εμείς δύναμη, απ' τη δύναμή Σας, Χάρη από την Χάρη Σας, Αγάπη από την Αγάπη Σας και παράδειγμα ζωής, από το φωτεινό παράδειγμά Σας.

Μαζί με τις ευχές μας, δεχθείτε Σεβασμιώτατε και τούτη την προσευχή μας. Οι Προστάτες και Έφοροί μας Άγιοι είναι καβαλάρηδες. Ας Σας χαρίσουν λοιπόν τα άλογα τους, για να τρέχετε με ασφάλεια απ' άκρο είς άκρον της Μητροπολιτικής μας Περιφέρειας και να δίδετε Αγάπη. Να σπέρνετε τον Λόγο του Θεού και να δίδετε το σωτήριο και ελπιδοφόρο μήνυμα της Εκκλησίας μας.

Είναι τιμή μας να διακονούμε πλάι Σας, είναι Ευλογία να προσπαθούμε κι' εμείς να βάλουμε μία μικρή ψηφίδα, σ' αυτό το μεγάλο Ποιμαντικό, Λειτουργικό, Κοινωνικό, Εκκλησιολογικό και

Φιλανθρωπικό έργο που ήδη έχετε ξεκινήσει. Να θεωρείται την Ενορία μας και το Ναό μας σπίτι δικό σας και τους πιστούς οικογένειά Σας.

Θα κλείσω τούτο τον λόγο δανειζόμενος και πάλι τα Άγια λόγια του Αποστόλου Παύλου και αναφωνώ: «Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος». (Εβρ. Ζ' 26.).
Συμεών του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ημών δε Πατρός και Ποιμενάρχου πολλά τα έτη! ΑΞΙΟΣ!

Σας ευχαριστούμε Σεβασμιώτατε κατά πάντα και δια πάντα!

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Διευθυντή του Star Κεντρικής Ελλάδος κ. Γεώργιο Σιμόπουλο και τους συνεργάτες του για την μετάδοση της σημερινής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συνεργάτες μας, τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, τα μέλη του Φιλοπτώχου Ταμείου, τους καλλικελάδους Ιεροψάλτες μας, τους ανθρώπους που

διακονούν στο Ναό μας, σε όλους εσάς τους ευσεβείς πιστούς για την αγάπη σας και την στήριξή σας. Ένα μεγάλο όμως ευχαριστώ και σε όλα τα παιδιά της Ενορίας μας, διότι κάθε Σάββατο και κάθε Κυριακή με την αγγελική παρουσία τους εμπνέουν το έργο μας και μας δίδουν δύναμη να συνεχίσουμε.

Το φινάλε αυτού του λόγου θα το κάνουν Σεβασμιώτατε τα παιδιά του Κατηχητικού της Ενορίας μας, τα οποία ζήτησαν να σας εκφράσουν κι' αυτά την αγάπη τους».

Ακολούθως τον Σεβασμιώτατο με λόγια αγάπης και σεβασμού καλωσόρισε και ο π. Δημοσθένης και του ευχήθηκε υγιή και ευλογημένη Αρχιερατεία.

Τα παιδιά του Κατηχητικού μίλησαν από την καρδιά τους συγκινώντας τον Σεβασμιώτατο και τον καλωσόρισαν δίδοντάς του όμορφα άνθη.

Τέλος ο Ποιμενάρχης ετέλεσε τα μνημόσυνα δύο κεκοιμημένων Ενοριτών των Θεολόγη Σάλτα και Ιωάννου Ράγκου, ευχόμενος για την ανάπαυση της ψυχής τους και στους συγγενείς τους, να τους δώσει ο Θεός την άνωθεν παρηγορία στο πένθος τους.

Ακολούθησε εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, πλούσιο κέρασμα στο παρακείμενο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ναού προς όλους.

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου